

Motion till riksdagen

1989/90:Ub247

av Sigge Godin och andre vice talman Christer Eirefelt (båda fp)

Ämnet idrott i gymnasieskolan

Den nya kursplanen i idrott för gymnasiet trädde i kraft höstterminen 1989. Den innehåller fler teoretiska inslag än tidigare och stor tyngd ges åt de viktiga huvudmomenten träningslära, ergonomi och hälsa. Detta är angelägna områden främst för att få en kunskapsgrund för att motverka arbetsskador när eleverna kommer ut i arbetslivet.

Enligt skolöverstyrelsens förslag skall idrottsämnet i gymnasieskolan tilldelas sex stadiveckotimmar att fördelas på tre årskurser oavsett linje. Detta skulle för de teoretiska linjerna innebära en minskning med en veckotimme för årskurs 1 och 0,5 veckotimmar i årskurs två. För de yrkesförberedande linjerna vill man behålla nuvarande sex stadiveckotimmar vilket kommer att innebära, att när de yrkesinriktade linjerna utökas till tre årskurser, så kommer inte några idrottstimmar att vara förlagda till årskurs tre.

Det svenska samhället redovisar en rekordhög sjukfrånvaro och snabbt stigande kostnader för arbetsskadorna som kan beräknas uppgå till 30 miljarder kr. per år. Inte minst arbetsskadorna bland de nytillträdande i arbetslivet tenderar att öka dramatiskt. För att råda bot på detta prioriteras insatserna för att kartlägga och komma till rätta med arbetsskadorna. Summor i storleksklassen 10–15 miljarder har avsatts till arbetsmiljöfonden för arbetsmiljöinsatser.

Det blir allt mer uppenbart att utbildningen i ergonomi och fysisk träning och idrott är viktig för att motverka riskerna att drabbas av arbetsskador. Skolöverstyrelsens förslag visar att man inte beaktar sambandet mellan okunskap – oträning och riskerna för arbetsskador. Idrottsämnet i gymnasieskolan är viktigt för att förmedla kunskaper och färdigheter i friskvård (ergonomi, träningslära, rörelse, friluftsliv m.m.).

Gymnasieskolan har att förbereda eleverna för arbetslivet. En skola med

adekvat idrottsundervisning innebär för eleven:

- förutsättning för bättre studieresultat i andra ämnen,
- en förbättrad hälsa, kort- och långsiktigt,
- kunskaper för att aktivt och meningsfullt utnyttja fritiden.

för samhället:

- besparingar inom vårdområdet,
- ett berikande av det totala kulturinnehållet.

för yrkeslivet:

- bättre tränade samt ergonomiskt och arbetsmiljömässigt mer medvetna individer, vilket leder till mindre sjukfrånvaro och färre arbetsskador.

Idrottsämnet i gymnasieskolan har en mycket stor uppgift att fylla när det gäller att förbereda eleverna för inträdet på arbetsmarknaden. Inte minst när det gäller kunskaperna om ergonomi och friskvård samt behovet av rätt träning och fysiska aktiviteter som ett led i att motverka risken för belastningsskador. Vi anser därför att idrottsämnet i gymnasieskolan bör få en omfattning av tre veckotimmar i varje årskurs. Detta bör ges regeringen till känna.

Med hänsyn till de ökande arbetsskadorna i vårt samhälle samt de kostnader och lidande som de förorsakar är det angeläget att kunskaperna i ergonomi förbättras. Fortbildningsbehovet inom ergonomi kommer med åren att stagnera eftersom idrottslärarutbildning numera har denna inriktning. Med hänsyn till den tidigare utbildningens brister på detta område är det emellertid viktigt att fortbildningen upprätthålls på en hög nivå så länge behovet kvarstår. Detta bör ges regeringen till känna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om idrottsämnets omfattning i gymnasieskolan,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen framförts om fortbildningen av idrottslärare.

Stockholm den 22 januari 1990

Sigge Godin (fp)

Christer Eirefelt (fp)

Mot. 1989/90

Ub247